

Sygn. akt IV CSK 159/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku H. I.
przy uczestnictwie S. F., Powiatu K., A. K., M. K., D. W., Z. I., M. I., L. I., I. P., D. B.
I, Ł. I. i M. Z.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 września 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania M. Z.
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 11 października 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w L. oddalił apelację uczestniczki M. Z. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 stycznia 2017 r., którym stwierdzono, że wnioskodawca nabył przez zasiedzenie z dniem 1 maja 2003 r. własność nieruchomości obejmującej działkę nr 116/2 położoną w miejscowości M.

Uczestniczka M. Z. w skardze kasacyjnej powołała obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazała przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączyła z koniecznością wyjaśnienia, czy jedną z przesłanek świadczących o samoistnym posiadaniu nieruchomości przez właściciela może być sposób zagospodarowania wód opadowych przez odprowadzanie ich na własnym nieutwardzonym terenie, czy o zakresie samoistnego posiadania może przesądzać

obszar na jaki spływa woda z budynku znajdującego się na nieruchomości, czy inny podmiot może być uznany za samoistnego posiadacza części nieruchomości, na którą są odprowadzane wody opadowe z dachu budynku właściciela nieruchomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wymaga przedstawienia konkretnego problemu i wskazania przepisu, na tle którego się on pojawił oraz przedstawienia argumentacji, odrębnej od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, a przemawiającej za tym, iż rozstrzygnięcie go stwarza rzeczywiste i poważne trudności. Ponadto wiąże się z obowiązkiem wykazania, że problem jest istotny i poważny, w rozumieniu powołanego przepisu, nierozwiązany w dotychczasowym orzecznictwie sądowym, ma uniwersalny charakter i jego wyjaśnienie służyć będzie rozpoznaniu innych podobnych spraw oraz rozstrzygnięciu sprawy skarżącego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Przedstawione przez skarżącą zagadnienie pozbawione jest cech problemu o charakterze prawnym. Podniesione kwestie należą do sfery podstawy faktycznej zgłoszonego żądania i zaskarżonego postanowienia. Zasadniczą przesłanką

zasiedzenia jest samoistne posiadanie nieruchomości przez wskazany w art. 172 k.c. okres czasu. Tego rodzaju posiadanie wymaga aktywności ze strony posiadacza, manifestującego zamiar władania nieruchomością jak właściciel. Ocena przejawów tego władania, jak i wszelkich okoliczności towarzyszących mu, należy do sądu rozpoznającego żądanie, w tym także kwestia spływu wód opadowych. Nie zasługuje na podzielenie stanowisko skarżącej, że opisany we wniosku problem stanowi istotne zagadnienie prawne, wymagające rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której podstawy Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aj